

Sygn. akt I CSK 716/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prezydenta W.
przy uczestnictwie H. N., P. N., T. N. i G. C.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania H. N.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 lutego 2014 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i stwierdza, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania
kasacyjnego we własnym zakresie.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestniczka H. N. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 lutego 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga uczestniczki była oczywiście uzasadniona. Z istoty współwłasności rzeczy wynika, że należy ona do wielu osób a ich udział we współwłasności nie jest samodzielny, odrębnym prawem rzeczowym. Posiadacz części nieruchomości nie może wobec tego zasiedzieć udziału we współwłasności, a jedynie jego posiadanie może prowadzić do podziału nieruchomości i zasiedzenia nieruchomości powstałej z części, która była przez wymagany w ustawie czas, w samoistnym posiadaniu współwłaściciela rzeczy. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398 § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł, na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

aw